

med vedkommende minister – at overlade dele af centralmyndighedens opgaver til andre myndigheder. Behovet for at udnytte denne mulighed kan opstå, hvis det på enkelte sagsområder viser sig hensigtsmæssigt at have en centralt placeret myndighed, der har kendskab til det pågældende sagsområde, og som kan varetage administrationen af konventionen på dette område i forhold til en række underordnede eller lokale myndigheder. Dette kan eksempelvis være relevant på det sociale område, som Familiestyrelsen ikke beskæftiger sig med i sit daglige arbejde. Hvis der opstår et større behov for at vejlede kommunerne om deres opgaver og pligter efter konventionen, kan det være hensigtsmæssigt at overlade dette til en centralt placeret myndighed med kendskab til det sociale område, f.eks. Ankestyrelsen eller Socialministeriet. Herudover kan det være relevant at lade en af disse myndigheder varetage de overordnede opgaver i forbindelse med behandling af anmodninger fra kontraherende stater om anbringelse af børn i Danmark, jf. konventionens artikel 33, herunder at gennemføre forhandlinger med de involverede danske og udenlandske myndigheder om dækning af udgifterne ved sådanne anbringelser.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.5.1.4., 3.5.1.5. og 3.5.3.

Til § 3

(kompetenceoverførsel i retssager)

Efter konventionens artikel 8 kan en dansk domstol, der efter konventionen har kompetence til at behandle en sag, anmode en domstol eller en anden myndighed i en anden konventionsstat om at overtage kompetencen til at behandle sagen, hvis retten finder, at myndigheden eller domstolen i den anden stat i den pågældende sag er bedre egnet til at vurdere, hvad der er bedst for barnet. Tilsvarende kan en domstol eller en anden myndighed i en anden konventionsstat efter konventionens artikel 9 anmode en dansk domstol om at få overført kompetencen til at behandle en sag, der verserer for en dansk domstol, hvis retten eller myndigheden i den anden konventionsstat finder, at den i den konkrete sag er bedre til at vurdere, hvad der er bedst for barnet. Det er en betingelse for overførsel af kompetence, at myndighederne er enige herom.

Det foreslås, at rettens afgørelse om overførsel af kompetence efter konventionens artikel 8 og 9 skal træffes ved kendelse, jf. 1. pkt. Det foreslås endvidere, at rettens afgørelse skal kunne kæres efter retsplejelovens kapitel 37, jf. 2. pkt. Dette gælder, hvad enten retten har imødekommet eller afslået en anmodning.

Henvisningen til kapitel 37 indebærer bl.a., at kærefristen er 2 uger, jf. retsplejelovens § 394, stk. 1.

Det er den ret, der behandler sagen eller i givet fald skal behandle den, der tager stilling til spørgsmål om overførsel af kompetence, herunder også landsretterne og Højesteret i ankesager. Fra den 1. januar 2007 skal alle forældremyndighedssager indledes i statsforvaltningerne. Dette indebærer, at forespørgsler fra udenlandske myndigheder til danske myndigheder om kompetenceoverførsel i forældremyndighedssager skal behandles af statsforvaltningerne, medmindre en sag om det pågældende spørgsmål er indbragt for retten. Hvis statsforvaltningen accepterer at overtage kompetencen, har dette bindende virkning for en eventuel senere domstolsbehandling af sagen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.2.3. og 3.2.4. Med hensyn til kompetenceoverførsel i sager, der behandles af administrative myndigheder i Danmark, henvises til § 7, nr. 4 og §§ 8-10 og bemærkningerne hertil.

Til § 4

(anmodninger om anerkendelse)

Bestemmelsen angår proceduren for danske myndigheders behandling af anmodninger om anerkendelse eller ikke-ankendelse af en foranstaltning, der fremsættes efter konventionens artikel 24, jf. de almindelige bemærkninger, pkt. 3.4.1. Bestemmelsen omfatter anerkendelse af alle udenlandske foranstaltninger, der falder inden for konventionens anvendelsesområde. Der er således ikke kun tale om anerkendelse af familieretlige foranstaltninger (forældremyndighed, samvær m.v.), men også f.eks. foranstaltninger på værgemålsområdet og på det sociale område.

Det foreslås, at det er fogedretterne, der skal tage stilling til sådanne anmodninger, jf. de almindelige bemærkninger, pkt. 3.4.5. og 3.4.6. I bestemmelsen fastlægges det endvidere, til hvilken fogedret i Danmark disse anmodninger skal indgives. Som udgangspunkt skal en anmodning indgives til fogedretten i den retskreds, hvor barnet har bopæl eller senest har haft bopæl. Da bestemmelsen alene angår fogedretternes stedlige kompetence i Danmark, skal udtrykket ”bopæl” her forstås på samme måde som bopælsbegrebet i retsplejelovens § 235, stk. 1 og 2. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.2.1.

Det foreslås endvidere, at hvis barnet ikke har eller har haft bopæl her i landet, skal anmodningen som udgangspunkt indgives til fogedretten i den retskreds, hvor den, over for hvem anerkendelsen eller ikke-ankendelsen gøres gældende (rekvisitus), har hjem-